

הכפר הבודאי ששבר את שיא התמיכה בליכוד

מפלגת השלטון זכתה ל-76 אחוזי תמיכה בערב אל-נעים שבגליל, שתושביו ממתנינים למעבר מפחונים לווילות. לא הרחק משם, בכפר הלא מוכר קובסי, אפילו לא טרחו לבחור

נעה שפיגל 22.3.2015 הארץ

נימר נעים בערב אל-נעים, בשבוע שעבר (צילום גיל אליהו)

הדרך ליישוב הבודאי ערב אל-נעים שבגליל היא לא ממש דרך: כביש עקלקל שמתחלף בדרך עפר שמתחלפת במרכז הכפר בהכנה לכביש. בירידה לכפר נראות כמה וילות ענק בתהליכי בנייה, ובמורד ההר מתגלים פחונים מאולתרים שגגותיהם מוחזקים במקומם על ידי סלעים וביניהם מסתובבות באין מפריע עיזים וכבשים. מאחורי הפחונים שוב נבנות וילות.

בבחירות בשבוע שעבר נרשמו בכפר יותר מ-76 אחוזי הצבעה לליכוד, שיעור התמיכה הגבוה בישראל. הרשימה המשותפת זכתה בכ-15%; כל יתר המפלגות הסתפקו בפחות מאחוז. בבחירות הקודמות תמכו בליכוד 49% מתושבי ערב אל-נעים. יו"ר ועד הכפר וחבר המפלגה, נימר נעים, מסביר שהדבר ברור מאלי - הווילות מיועדות לתושבי הכפר המתגוררים בפחונים. נעים עומד בכניסה לווילה שלו, שנמצאת בשלבי בנייה אחרונים, ומשקיף לעבר הפחונים. "עוד כמה שנים יבואו לכאן מחו"ל ללמוד איך בונים יישוב", הוא אומר ומפרט את התקציבים שניתנו לכפר בשנים האחרונות.

עד 1999 היה ערב אל-נעים, שבו גרים מעט יותר מ-800 איש, כפר לא מוכר. נעים מספר שיישובי המועצה האזורית משגב התגייסו לסייע לתושבי הכפר כשנאבקו על ההכרה; על ראש המועצה, רון שני, הוא אומר ש"אם יילך לפוליטיקה, אתמוך בו". כשהוא נשאל על ביקורי פוליטיקאים בכפר הוא נאלץ לאמץ את זכרונו: "שלום שמחון סייר פה ב-2003, פואד היה ב-2005 ובזכותו יש חשמל".

ערב אל-נעים, בשבוע שעבר (גיל אליהו)

המצב הסוציו-אקונומי בערב אל-נעים בכי רע. כאן לא מדברים על פוליטיקה במונחים המקובלים במקומות אחרים, ונראה שנושא השיחה העיקרי הוא המעבר לבתים בנויים. נעים צוחק ואומר שאפילו המסגד שוכן בפחון, אבל "להתפלל אני יכול גם פה", הוא מצביע על הקרקע. מיד אחר כך הוא שב ומזכיר את המיזמים שנמצאים בשלבי יישום: גני ילדים, ביוב, כביש, חשמל, מגרש כדורגל. "הם יודעים שביבי חתום על התוכנית", הוא מסביר את התמיכה בליכוד. בדרך מהווילה לפחון שבו הוא עדיין מתגורר הוא מוסיף ש"כבר שנה וחצי יש שמחה בלב של האנשים".

"הצבעתי ליכוד כי הם עוזרים לנו", אומרת בתו של נעים, שורוק, סטונדטית בת 20. את דברי נתניהו על "הערבים הנעים בכמויות" להצביע היא לא שמעה. "ביבי הוא בשר ודם ויכול להיכנס ללחץ", אומר על כך נעים. "הוא בטח לא התכוון לזה". תושב נוסף, איברהים נעים בן ה-24, מספר ששב והצביע לליכוד; גם לו לא מפריעים הדיבורים של נתניהו, העיקר שיש מעשים.

"הייתי יכול לשבת פה ולצעוק 'המדינה, המדינה', אבל מה זה יעזור?", אומר נימר נעים, "צריך ללכת למקומות הנכונים. במקרה הליכוד היה שם וזה (מצב הכפר) נגע ללבם. אני ישנתי במערה עם עיזים, עכשיו אני שואל את הבנות איזה טפטים הן רוצות בחדר", הוא מוסיף בחיוך. קשיש שמתהלך ביציאה מהכפר מספק הסבר אחר: "מצביעים מה שהוועד אומר", הוא מודה, אבל גם הוא מבסוט מהבנייה. אחד מתושבי האזור מזכיר ש"האנשים פה רעבים" ומוסיף: "זה הכל עניין של קבלני קולות". מיד אחר כך הוא מבקש שלא להזדהות, לא בשמו ולא במקום מגוריו.

לא הרחק מערב אל-נעים יושב חמד סואעד בביתו הקטן בכפר הלא מוכר בקובסי, שבו חיים כ-80 איש. הווילות היחידות בסביבה שייכות ליישוב הקהילתי הסמוך לבון. "אני לא מצביע, זה כמו לטחון מים", מצהיר סואעד. "תכל'ס, אף אחד לא עושה את העבודה. ההם למעלה יצרו את הסכסוך ביני לבינך". הוא, אשתו ואמו נקראו להצביע בשלוש קלפיות שונות בכפר נחף, עשר דקות נסיעה מקובסי. איש מהם לא מימש את זכותו, אף שכאן דווקא ביקרו איוב קרא ויוסי יונה. רק אחד מבניו הצביע, לרשימה המשותפת. בן נוסף, תלמיד תיכון, אומר שלא היה מצביע גם אם היה יכול: "למה, מישהו יספור את הקול שלי?". סואעד האב לא היה מצביע למשותפת בכל מקרה: "הח'כים שם מצהירים שלא יישבו בממשלה. תתעסק במה שקורה אצלי, אחרי זה אבו מאזן". הוא מצטט את בנו, חייל קרבי: "במלחמה אמרו לנו שנלחמים על הבית, אבל מי יילחם על בית כזה?".

חמד סואעד, בשבוע שעבר בקובסי (גיל אליהו)